

Fra: Anonym_H2598974_135647
<noreply@regjeringen.no>
Sendt: 9. mai 2018 08:48
Til: Postmottak ASD
Emne: 18/1189 - Høringsuttalelse fra Anonym_H2598974_135647 - Høring
– NOU 2018: 6 Varsling – verdier og vern. Varslingsutvalgets
utredning om varsling i arbeidslivet - via regjeringen.no

Referanse: 18/1189

Høring: Høring – NOU 2018: 6 Varsling – verdier og vern.
Varslingsutvalgets utredning om varsling i arbeidslivet

Levert: 09.05.2018 08:47

Svarstype: Med merknader

Kontakt avsender: Anonym_H2598974_135647

Kontaktperson:

Kontakt-e-post:

Tittel: Forslag som nøytraliserer seg selv?

Uttalelse:

Under punktet "**Klargjøring av lovens begreper**" står det "Det bør inntas eksempler på hvilke typer normbrudd som omfattes av begrepet *kritikkverdige forhold*. Loven bør presisere at "Klage som gjelder misnøye med arbeidstakers eget arbeidsforhold regnes ikke som kritikkverdig forhold etter denne bestemmelsen." Lovreglene må også gi bedre informasjon om hvordan arbeidstaker bør gå frem for å varsle ved en *forsvarlig fremgangsmåte*. Loven bør også ha eksempler på hva som kan være *gjengjeldelse*. Forslagene er er ikke ment å innebære noen materiell endring"

Dette er problematisk. En gjengjeldelse pga varsling kan typisk utøves ved at ledelsen vanskeliggjør varslersens arbeidsforhold. Gjengjeldelsen vil isåfall materialisere seg ved at varslersens arbeidsforhold vanskeliggjøres, og dermed er det dette varsleren vil klage på. Varslersens misnøye skyldes altså gjengjeldelsen, men skal ikke regnes som kritikkverdig forhold? Dette henger ikke på greip.

Illustrerende er min egen erfaring, som er fra et departement. Her ble jeg for mange år siden utsatt for det man nå ville kalt en #metoo-historie, altså et seksuelt overgrep fra en sjef. Vedkommende, eller miljøet rundt vedkommende (dvs. ledelsen), unnlot å gå i noen dialog med meg om dette, men valgte isteden å gå inn for ødelegge mitt rykte. Plutselig ble jeg ansett som både en dårlig fagperson og et dårlig menneske, og mine arbeidsforhold ble svært vanskelige. Fra å være en velansett senior saksbehandler ble jeg ansett som et fjols, eventuelt som en man ikke kan betro noe som helst av betydning.

Arbeidsforholdene mine var altså fryktelig dårlige, og selvfølgelig var det dette jeg klaget på. Skulle jeg heller klaget på overgrepet? Det er jo et ganske stort skritt å anklage en embetsmann for et seksuelt overgrep. Det blir isåfall et voldsomt sterkt søkelys på den seksuelle siden av saken, som i utgangspunktet bare er en pinlighet som man helst vil glemme. Og det blir også en skikkelig avsporing av saken, siden problemet for offeret (:meg) "isn't the crime, but the cover-up".

Så henstillingen er: Vær realistisk.

Overgrep har med makt å gjøre. De det varsles om, er som regel mektige mennesker, for eksempel ledere i offentlig sektor som har makt over sine underordnedes arbeidsforhold, deres anseelse og deres fremtidige karrieremuligheter. Disse "lederne" er smarte nok til å skjønne at "angrep er det beste forsvar", og derfor gjengjelder de allerede på forhånd eventuelle senere varslinger. Dette skjer ved å ødelegge offerets rykte, anseelse, arbeidsforhold og videre karrieremuligheter. Dette står "lederne" ganske fritt til å gjøre, ettersom deres "vurderinger" av sine underordnede stort sett blir lagt til grunn av alle andre, og vil være styrende for den underordnedes senere lykke og ulykke i arbeidslivet.

Jeg kan ikke se at det foreliggende forslaget tar tilstrekkelig hensyn til den formidable skjevheten i maktforholdet mellom sjef/overgriper/gjengjelder på den ene siden og underordnet/offer/varsler på den andre siden som jeg har belyst her.

Vedlegg:

-